

युधिष्ठिर - यक्ष संवादः

कश्चित् यक्षः महाराजस्य युधिष्ठिरस्य ज्ञानबुद्धिपरीक्षार्थं कांश्चित् प्रश्नान् पृष्ठवान् । युधिष्ठिरः तेषां प्रश्नानां समुचितानि उत्तराणि प्रदत्तवान् । महाभारतग्रन्थे अयं प्रश्नोत्तरमूलकः संवादः लभ्यते ।

यक्ष उवाच

किंस्वित् प्रवसतो मित्रं ? किं स्वन्मित्रं गृहे सतः ?
आतुरस्य च किं मित्रं ? किं स्वन्मित्रं मरिष्यतः ? । १ ।

युधिष्ठिर उवाच

विद्या प्रवसतो मित्रं भार्या मित्रं गृहे सतः ।
आतुरस्य भिषङ् मित्रं दानं मित्रं मरिष्यतः । २ ।

यक्ष उवाच

मृतः कथं स्यात् पुरुषः ? कथं राष्ट्रं मृतं भवेत् ?
श्राद्धं मृतं कथं वा स्यात् ? कथं यज्ञो मृतो भवेत् । ३ ।

युधिष्ठिर उवाच

मृतो दरिद्रः पुरुषो मृतं राष्ट्रमराजकम्
मृतमश्रोत्रियं श्राद्धं मृतो यज्ञस्त्वदक्षिणः । ४ ।

यक्ष उवाच

तपः किं लक्षणं प्रोक्तं को दमश्च प्रकीर्तितः ?
क्षमा च का परा प्रोक्ता ? का च ह्रीः प्रकीर्तिता ? । ५ ।

युधिष्ठिर उवाच

तपः स्वधर्मवर्तित्वं मनसो दमनं दमः ।
क्षमा द्वन्द्वसहिष्णुत्वं ह्रीरकार्यनिवर्तनम् । ६ ।

यक्ष उवाच

किं ज्ञानं प्रोच्यते राजन् ? कः शमश्च प्रकीर्तितः ?
दया च का परा प्रोक्ता ? किं चार्जवमुदाहृतम् ? । ७ ।

युधिष्ठिर उवाच

ज्ञानं तत्त्वार्थसम्बोधः शमश्चित्तप्रशान्तता ।
दया सर्वसुखैषित्वमार्जवं समचित्तता । ८ ।

यक्ष उवाच

कः शत्रुर्दुर्जयः पुंसां ? कश्च व्याधिरनन्तकः ?
कीदृशश्च स्मृतः साधुरसाधुः कीदृशः स्मृतः ? । ९ ।

युधिष्ठिर उवाच

क्रोधः सुदुर्जयः शत्रुर्लोभो व्याधिरनन्तकः ।
सर्वभूतहितः साधुरसाधुर्निर्दयः स्मृतः । १० ।

यक्ष उवाच

कः पण्डितः पुमान् ज्ञेयो ?
नास्तिकः कः प्रकीर्तितः ?
को मूर्खः ? कश्च कामः स्यात् ?
को मत्सर इति स्मृतः ? । ११ ।

युधिष्ठिर उवाच

धर्मज्ञः पण्डितो ज्ञेयो नास्तिको मूर्ख उच्यते ।
कामः संसारहेतुश्च हतापो मत्सरः स्मृतः । १२ ।

यक्ष उवाच

को मोदते ? किमाश्चर्यं ? कः पन्थाः ? का च वार्तिका ?
वद मे चतुरः प्रश्नान् मृता जीवन्तु बान्धवाः । १३ ।

युधिष्ठिर उवाच
 पञ्चमेऽहनि षष्ठे वा शाकं पचति यो गृहे ।
 अनृणी चाप्रवासी च स वारिचर ! मोदते । १४ ।
 अहन्यहनि भूतानि गच्छन्तीह यमालयम् ।
 शेषा जीवितुमिच्छन्ति किमाश्चर्यमतः परम् ? । १५ ।
 तर्कोऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्ना
 नैको मुनिर्यस्य मतं प्रमाणम् ।

धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां
 महाजनो येन गतः स पन्थाः । १६ ।
 पृथ्वी विभाण्डं गगनं पिधानं
 सूर्याग्निना रात्रिन्दिवेन्धनेन ।
 मासर्तुदर्वीपरिघट्टनेन
 भूतानि कालः पचतीति वार्ता । १७ ।

(महाभारतम् , वनपर्व)

अन्वयाः

1. प्रवसतः किं स्वित् मित्रम् ? गृहे सतः किं स्वित् मित्रम् ? मरिष्यतः किं स्वित् मित्रम् ?
2. प्रवसतः विद्या मित्रम्, गृहे सतः भार्या मित्रम्, आतुरस्य भिषक् मित्रम्, मरिष्यतः दानं मित्रम् ।
3. कथं पुरुषः मृतः स्यात् ? कथं राष्ट्रं मृतं भवेत् ? कथं वा श्राद्धं मृतं स्यात् ? कथं यज्ञः तु मृतः भवेत् ।
4. दरिद्रः पुरुषः मृतः, अराजकं राष्ट्रं मृतम्, अश्रोत्रियं श्राद्धं मृतम्, अदक्षिणः यज्ञः तु मृतः ।
5. तपः किलक्षणं प्रोक्तम् ? कः च दमः प्रकीर्तितः ? का च परा क्षमा प्रोक्ता ? का च ह्रीः परिकीर्तिता ?
6. स्वधर्मवर्तित्वं तपः, मनसः दमनं दमः । द्वन्द्वसहिष्णुत्वं क्षमा, अकार्य-निवर्तनं ह्रीः ।
7. राजन् ! ज्ञानं किं प्रोच्यते ? कः च शमः प्रकीर्तितः ? का च परा दया प्रोक्ता ? किं च आर्जवम् उदाहृतम् ?
8. तत्त्वार्थसम्बोधः ज्ञानम्, चित्तप्रशान्तता शमः । सर्वसुखैषित्वम् दया, समचित्तता आर्जवम् ।
9. कः पुंसां दुर्जयः शत्रुः ? कः च अनन्तकः व्याधिः ? कीदृशः च साधुः स्मृतः ? कीदृशः असाधुः स्मृतः ?
10. क्रोधः सुदुर्जयः शत्रुः, लोभः अनन्तकः व्याधिः, सर्वभूतहितः साधुः, असाधुः निर्दयः स्मृतः ।
11. कः पुमान् पण्डितः ज्ञेयः ? कः नास्तिकः प्रकीर्तितः ? कः मूर्खः ? कः च कामः स्यात् ? कः मत्सरः इति स्मृतः ?
12. धर्मज्ञः पण्डितः ज्ञेयः, नास्तिकः मूर्खः उच्यते । संसारहेतुः च कामः, हतापः मत्सरः स्मृतः ।
13. कः मोदते ? किम् आश्चर्यम् ? कः पन्थाः ? का च वार्तिका ? चतुरः प्रश्नान् (पृच्छामि), मे (उत्तरं) वद, (तव) मृताः बान्धवाः जीवन्तु ।

14. ଯ: ଅହନି ପଞ୍ଚମେ (ଅଂଶେ) ଷଷ୍ଠେ (ଅଂଶେ) ବା ଗୃହେ ଶାକଂ ପଚତି, ଅନୃଣୀ ଅପ୍ରବାସୀ ଚ (ଭବତି);
ଘାରିଚର! ସ: ମୋଦତେ ।
15. ଇହ ଅହନି ଅହନି ଭୂତାନି ଯମାଳୟଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତି । ଶେଷା: ଜୀବିତୁମ୍ ଇଚ୍ଛନ୍ତି, ଅତ: ପରମ୍
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ ?
16. ତର୍କ: ଅପ୍ରତିଷ୍ଠ: , ବିଭିନ୍ନା: ଶ୍ରୁତୟ: , ଶ୍ଵେତ: ମୁନି: ନ ଅସ୍ତି ଯସ୍ୟ ମତଂ ପ୍ରମାଣମ୍ । ଧର୍ମସ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵଂ
ଗୁହାୟାଂ ନିହିତମ୍, ଯେନ ମହାଜନ: ଗତ: ସ: ପନ୍ଥା: (ଭବତି) ।
17. ପୃଥ୍ଵୀ ବିଭାଞ୍ଡଂ, ଗଗନଂ ପିଧାନଂ, ସୂର୍ଯ୍ୟାଗ୍ନିନା , ରାତ୍ରିନ୍ଦିବେନ୍ଦ୍ରାଦିନା , ମାସ-ଋତୁ-ଦର୍ବୀ ପରିଘଟ୍ଠନେନ , କାଳ:
ଭୂତାନି ପଚତି ଇତି ଘାତ୍ତା ।

ଟିପ୍ପଣୀ :

କିଂସ୍ଵିତ୍ (ଅବ୍ୟୟମ୍) – କ'ଣ/କିପରି, ପ୍ରସତ: – ପ୍ରବାସୀର, ବିଦେଶରେ ରହୁଥିବା ଲୋକର,
ଆତୁରସ୍ୟ – ରୁଗ୍‌ଶର, ସତ: – ଥିବା, ଶିଷକ୍ – ବୈଦ୍ୟ/ଚିକିତ୍ସକ, ଶ୍ରାଦ୍ଧମ୍ – ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ପିଣ୍ଡଦାନକୁ ଶ୍ରାଦ୍ଧକହନ୍ତି, ଯଜ୍ଞ – ଯଜ୍ଞ, ଅଶ୍ରୋତ୍ରିୟମ୍ – ଧର୍ମଜ୍ଞାନରେ (ବେଦାଦିରେ) ଅନଭିଜ୍ଞ, ଜନ୍ମନା
ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ଜ୍ଞେୟ: ସଂସ୍କାରାଦ୍ ଦ୍ଵିଜ ଉଚ୍ୟତେ । ବିଦ୍ୟା ଯାତି ବିପ୍ରତ୍ଵଂ ତ୍ରିଭି: ଶ୍ରୋତ୍ରିୟ ଉଚ୍ୟତେ । ପ୍ରୋକ୍ତମ୍ –
କୁହାଯାଇଛି ପ୍ର + ଉକ୍ତମ୍, ଦମ: – ଦମନ, ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତ: – ଖ୍ୟାତଅଟେ, ସ୍ଵଧର୍ମବର୍ତ୍ତିତ୍ଵମ୍ – ନିଜଧର୍ମରେ
ନିଷ୍ଠାପରତା, ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ: – କଳହ (ବିବାଦ), ସହିଷ୍ଣୁତ୍ଵମ୍ – ସହନଶୀଳତା, ହି: – ଲଜ୍ଜା,
ପ୍ରୋଚ୍ୟତେ – ପ୍ର + ଉଚ୍ୟତେ କୁହାଯାଏ, ଚାର୍ଜବମୁଦାହତମ୍ – ଚ + ଆର୍ଜବମ୍ + ଉଦାହତମ୍, ପରା ଦୟା
– ସୁଦୟା, ଶମଶିଚ୍ଚତ୍ତପ୍ରଶାନ୍ତତା – ଶମ: + ଚିତ୍ତପ୍ରଶାନ୍ତତା – ମନର ଶାନ୍ତି, ସୁଖୈଷିତ୍ଵମ୍ –
ସୁଖ + ଈଷିତ୍ଵମ୍ ସୁଖକାମନା, ଆର୍ଜବମ୍ – ସରଳତା/ସାରଳ୍ୟ, ଘାଧିରନନ୍ତକ – (ଘାଧି: +
ଅନନ୍ତକ:) ଅତ୍ୟନ୍ତରୋଗ, ଦୁରାରୋଗ୍ୟ ବ୍ୟାଧି, ସର୍ବଭୂତହିତ: – ସକଳଜୀବର ହିତକାରୀ, ସର୍ବେଭ୍ୟ:
ଭୂତେଭ୍ୟ: ହିତ:, ମତ୍ସର: – ପରଶ୍ରୀକାତରତା, ସ୍ମୃତ: – କଥିତ, କାମ: – ଜାଗତିକ ବିଷୟଭୋଗଲାଳସା,
ସଂସାରହେତୁ: – ଜନ୍ମମରଣ ରୂପସ୍ୟ ସଂସାରସ୍ୟ କାରଣମ୍ (ଜନ୍ମମରଣ କ୍ରିୟାବନ୍ଧନ ରୂପ ସଂସାରର କାରଣ),
ଘାତ୍ତିକା – ଘାତ୍ତା/ସଦେଶ, ଶାକମ୍ – ବୃକ୍ଷଲତା ବ୍ୟଞ୍ଜନଯୋଗ୍ୟଫଳ ପୁଷ୍ପପତ୍ରକୁ ଶାକାନୁକୁହନ୍ତି ଯାହା
ସାଦ୍ୱିକ ଥାହାର ଅଟେ । ଅପ୍ରବାସୀ – ନିଜଦେଶରେ ବାସକରୁଥିବା, ନିଜ ଘରେ ରହୁଥିବା, ଅନୃଣୀ –
ଯେ ରଣୀ ନୁହେଁ, ଘାରିଚର – ଜଳଚର (ବକରୂପଧାରୀ ଯକ୍ଷ:), ଅହନ୍ୟହନି – ପ୍ରତ୍ୟହ, ତର୍କ: –
ଅପ୍ରାମାଣିକ ଯୁକ୍ତି, ଅପ୍ରତିଷ୍ଠ: – ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ/ପ୍ରମାଣିତ ନୁହେଁ (ଅପ୍ରମାଣିତ:), ନିହିତମ୍ – ରହିଥିଛି, ଗୁହାୟାମ୍
– ଶାସ୍ତ୍ରରୂପକ ଗହ୍ଵରରେ, ବିଭାଞ୍ଡମ୍ – ବଡ଼ପାତ୍ର, ପିଧାନମ୍ – ଢାଙ୍କୁଣୀ, ଇନ୍ଦ୍ରନମ୍ – ଜାଲେଣି, ଦର୍ବୀ
– ଘାଣ୍ଟିବାପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଚାମଚ, କରତୁଳୀ, ପଚତି – ରାନ୍ଧୁଛି / ପାକକରୁଛି ।

अभ्यासः

1. निजभाषया प्रायशः वाक्यप्रयेण उत्तरं लिखत ।

- (क) कस्मात् कारणात् महाजनो येन गतः स पन्थाः भवति ?
- (ख) संसारे किम् आश्चर्यकरम् ?
- (ग) युधिष्ठिरस्य मतेन वार्ता का ?
- (घ) पुरुष-राष्ट्र-श्राद्ध-यज्ञाः कथं मृताः भवन्ति ?
- (ङ) किं किं कस्य कस्य मित्रम् ?
- (च) संसारे कः मोदते ?

2. संक्षेपेण उत्तरं लिखत ।

- (क) कः पण्डितः ज्ञेयः ?
- (ख) कः असाधुः स्मृतः ?
- (ग) कः शमः प्रकीर्तितः ?
- (घ) अनन्तकः व्याधिः कः ?
- (ङ) नास्तिकः कः प्रकीर्तितः ?
- (च) तपसः लक्षणं किं प्रोक्तम् ?
- (छ) आतुरस्य किं मित्रम् ?
- (ज) का ह्रीः परिकीर्तिता ?
- (झ) का परा दया प्रोक्ता ?
- (ञ) कः मूर्खः उच्यते ?
- (ट) आर्जवं किम् उदाहृतम् ?
- (ठ) कः दमः प्रकीर्तितः ?
- (ड) का परा क्षमा प्रोक्ता ?
- (ढ) कः साधुः स्मृतः ?
- (ण) पुंसां कः दुर्जयः शत्रुः ?

3. वाक्यरचनां कुरुत ।

किम्, स्यात्, व्याधिः, प्रश्नान्, पचति, इच्छन्ति ।

4. सन्धिं कुरुत ।

रात्रिन्दिवम् + इन्धनेन, व्याधिः + अनन्तकः, प्र + उक्ता, सुख + एषित्वम्, कः + च, दुः + जयः, न + एकः

5. सन्धिविच्छेदं कुरुत ।

अहन्यहनि, नैकः, पचतीति, साधुरसाधुः, मासर्तुः, हतापः, जीवितुमिच्छन्ति

6. बन्धनीमध्यात् विग्रहवाक्यं / समस्तपदं / समासनाम चित्वा शुद्धम् उत्तरं लिखत ।

- (क) असाधुः (न साधुः, नास्ति साधुः यत्र, न एव साधुः यस्मिन्)
- (ख) यमस्य आलयःतम् (यमालयेन, यमालयम्, यमालयः)
- (ग) धर्मज्ञः (बहुव्रीहिः, षष्ठीतत्पुरुषः, कर्मधारयः)
- (घ) हतापः (हृदः तापः, हृदि तापः, हृदा तापः)
- (ङ) महान् चासौ जनश्चेति (महाजनेन, महाजनः, महाजनम्)
- (च) अनृणी (कर्मधारयः, नञ्त्तत्पुरुषः, द्विगुः)

7. बन्धनीमध्यात् शुद्धं प्रकृतिगतं प्रत्ययगतं वा उत्तरं चित्वा शून्यस्थानं पूरयत ।

- (क) दमनम् = दम् + _____ (अनीय, ल्युट्, शतृ)
- (ख) उदाहृतम् = उद् + आ + _____ + क्त । (हु, ह, हि)
- (ग) पिधानम् = अपि + धा + _____ । (शतृ, ल्युट्, अनीय)
- (घ) प्रवसतः = प्र + _____ + शतृ । (वश्, वस्, वष्)
- (ङ) सम्बोधः = सम् + बुध् + _____ । (क्त, क्तिन्, घञ्)
- (च) जीवितुम् = जीव् + _____ । (तुमुन्, शतृ, क्त)
- (छ) प्रमाणम् = प्र + मा + _____ । (ल्युट्, शतृ, क्तवतु)

